

Jedno srce, jedna duša

Posljednji mjeseci protjecali su u ozračju dolaska Svetog Oca u Hrvatsku u Zagreb koji se dogodio 4 i 5. lipnja. U takvom ozračju susreta s visokim gostom, značajan je i nezaobilazan faktor, glazba koja prati liturgijska događanja. To je prilika kad može doći do izražaja glazbena kultura i baština jednog naroda, spremnost na izazov sudjelovanja i spremnost na žrtvu koja neminovno proizlazi iz toga. Zagrebački župni zborovi u dva su prethodna papinska dolaska odigrali ključnu ulogu pa su tako i ovom prilikom dolaska pape Benedikta XVI. bili nezamjenjiv faktor ostvarenja cjelovitosti ljepote susreta. Cijela priprema za dolazak Svetog Oca izgledala je smireno i bez puno euforije što govori da Zagreb već ima iskustvo i zna pripremiti takav događaj bez puno problema. Tako se toj pripremi pristupilo i s glazbene strane tj. vrlo trijezno, odgovorno i smireno jer svi smo bili uvjereni da to znamo i možemo dobro prirediti. Mladi su se prihvatili organizaciju susreta sa Svetim Ocem na Jelačić placu i tu su pokazali da mogu i znaju biti na visini i u skladu autentične crkveno-glazbene kulture koja diže mlada srca k Bogu. Za euharistijsko slavlje na zagrebačkom hipodromu okupio se veliki zbor sastavljen od članova zagrebačkih župa i pokojeg člana zagrebačkih građanskih zborova. To okupljanje zbilo se vrlo brzo zahvaljujući Hrvatskom društvu crkvenih glazbenika koji redovito komunicira sa zagrebačkim zborovima i njihovim dirigentima. Prvi susret bio je u župnoj crkvi Sveta Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu i odmah su članovi zbora pokazali puno razumijevanja, spremnosti da se program za euharistijsko slavlje sa svetim Ocem što bolje nauči ne pitajući koliko će nam proba biti potrebno. Prostor crkve na Jarunu pokazao se prikladnim za probe i tu su održane sve pripreme za veliko euharistijsko slavlje na hipodromu. Već prvi susret pokazao je puno optimizma i spremnosti na suradnju svih članova zbora. Ništa čudno, jer pjevači su naučili u svojim župskim zajednicama aktivno surađivati, slušati, zalagati se i marljivo uvježbavati skladbe za slavlja u svojim župama. Oni su doista angažirani laici koji s puno zanos, volje

i žrtve sudjeluju u svojim zajednicama od nedjelje do nedjelje, od blagdana do svetkovine u euharistijskim i drugim slavljinama. Stoga nije pretjerano reći da su pjevači diljem domovine vrlo vitalan ako ne i najvitalniji dio vjerničkog puka uvijek spreman na žrtvu i služenje. Bez njihovog oduševljenog i marljivog sudjelovanja uspjeha ne bi bilo. Uz preko 500 pjevača zbor su pratili orkestri i to gudački orkestar glazbenog učilišta „Elly Bašić“ te Simfonijski puhački orkestar HV-a. Njihov doprinos bio je značajan u stvaranju veličanstvene slavljeničke atmosfere.

Vrlo snažan i siguran zbor uz pouzdanu pratnju zazvučao je sigurno, svečano i dojmljivo. Pokazalo se još jednom da imamo dobrih, samozatajnih i pouzdanih vjerničkih snaga s kojima je uspjeh neminovan. Marljiv dolazak članova zbora sa svih strana Zagreba na probe bez ikakvih znakova umora, klonulosti i tome slično znak je vjerske vitalnosti pjevača koji vole svoje umijeće, žele ga komunicirati s drugima i ne pitaju za cijenu toga već im je jedino na pameti uspjeh i radost sudjelovanja u euharistijskom slavlju predvođeno Svetim Ocem. U osobnim kontaktima s pjevačima česte rečenice su bile: *samo da dobro uvježbamo; možemo mi to; radosni smo da možemo sudjelovati u tako velikom zboru; ništa nam nije teško; probe su nam radost i ne osjećamo nikakav umor*. U zboru je bilo kako mladih tako i starijih pjevača, ali nije se osjetio nikakav sukob generacija, odbojnost i nešto slično, već dapače izgledali su kao jedna velika obitelj koju veže nešto više, nešto puno snažnije od bilo kakvih ovozemnih poveznica. Tu je očito na djelu bila snaga Duha Svetoga koji „zapaljuje srca vjernička i zadahnjuje duše ljubavljiva“. To doista nije propovjednička fraza nego duboko uvjerenje koje se može lako doživjeti i iskusiti u radu s tako velikim mnoštvom koje kao da jednako diše, jednako otvara usta, istovremeno izgovara slogove riječi i djeluju kao jedan veliki instrument koji pjeva i veliča Boga glasom radosti, nade i vjere.

Takav doživljaj jedinstva vjernika pjevača, njihov zanos i njihov polet opravdanje su za sve muke dugogodišnjeg rada zborovođa da bi se oformio jedan zbor spreman za skladno

i nadahnuo pjevanje na liturgijskim slavljinama. Uspjeh tako jednog velikog mnoštva pjevača, uspjeh je svakog pojedinog zborovođe i stoga zaslužuju jedno veliko hvala i poticaj ustrajnosti na tom putu glazbene znakovitosti nadahnite snagom Duha Svetoga koja ih posvećuje i diže k Bogu.

Susret Svetog Oca u zagrebačkoj prvostolnici popraćen je također oduševljenom pjevanom večernjom. Zbor koji je predvodio pjevanje bio je sastavljen od dijecezanskih bogoslova, franjevaca, časnihi sestara raznih redova i nekolicine pjevača laika (zagrebačkih koralista). Oduševljeno su prihvatili ideju takve strukture zbora i još oduševljenije prionuli u vježbanju programa. Svakom članu vidjelo se na licu radost sudjelovanja kao i izvjestan ponos. Bili su jedinstveni unatoč pripadnosti raznim redovima, jednim i složnim glasom veličali su i hvalili Boga dajući poseban sjaj molitvi večernje. Snažno i složno pjevanje psalama odjekivalo je našom katedralom koja je uzvraćala svojom snažnom jekom i ispunjala prostor pjevom koji je postao kako kažu sv. Ambrozije i Augustin: „*blagoslov naroda, slava Božja, jezik sastanka, glas Crkve, jeka blaženstva...*“

Također i ovaj prigodni zbor zaslužuje jedno veliko hvala na spomenutom jedinstvu u različitosti, na složnom i jednodušnom pjevanju i na ideji da se takva suradnja i dalje nastavlja. I ovdje se sveta glazba pokazala kao moćno sredstvo jedinstva među Bogu posvećenim osobama koje jednodušno kliču Kristu, Spasitelju i Otkupitelju. Svi glazbeni doživljaji koji su se zbili prilikom posjeta Svetog Oca Hrvatskoj preko Zagreba pokazali su kako glazba može postati oduševljena molitva, znak jednodušnosti, liturgijski simbol, znak svečanosti i oduševljenja, znak koji spaja i diže srca k Bogu, znak koji odjekuje i postaje *fides ex auditu* (pjevana molitva). Hvala još jednom zagrebačkim zborovima i njihovim dirigentima, solistima i solisticama kao i bogoslovima, redovnicima i redovnicima prigodnog katedralnog zbora koji su dali veliki doprinos i pokazali istinsko vjerničko jedinstvo i slogu i posvjedočili svoju vjeru pjevanim glasom u prisutnosti Svetog Oca pape Benedikta XVI.

M. Martinjak